

ressourcer fra den offentlige til den private sektor, så denne til konkurrencedygtige priser kan producere de varer, der skal til for at forvandle Danmarks valutamæssige stilling fra et minusland til et plusland: Denne nødvendige udviklingsopgave kan nemlig alene løses på erhvervslivets arbejdspladser.

Følgelig er det, som Danmark desperat behøver, kolossale skattelettelser. De vil nemlig afføde den fornødne omrokering i økonomien og den påkrævede produktionslyst og optimisme hos virksomhedernes medarbejdere og indehavere.

Venstres og socialdemokratiets forslag går alle som ét ud på skatteforhøjelser – altså præcis det modsatte af det fornødne. En vedtagelse vil derfor forværre landets situation. Ikke engang den bebudede 2,5 mia kr.s besparelse til formindskelse af statsunderskuddet fra ca. 49 mia kr. til ca. 46,5 mia kr. tør man rigtig knytte forhåbninger til, efter at statsministeren ved førstebehandlingen i folketinget sankthansaftensdag sagde: »Der er jo i dette øjeblik ingen konkrete forslag til, hvordan vi skal nå frem til de 2,5 mia kr. ... det bliver en svær, men en nødvendig opgave, og den må vi se om vi kan klare i fællesskab.«

Når fremskridtspartiet har stillet en række ændringsforslag, beror det ikke på, at SV-forslagene ville miste deres samfundsundergravende helhedspræg, blot disse ændringsforslag vedtages.

Ændringsforslagene er derimod udslag af den indstilling, som altid har præget alle fremskridtsfolk: Vi er ikke – og har aldrig været – noget alt-eller-intet-parti, men har til stadighed været og vil fortsat være indstillede på at arbejde hårdt for at få så mange fremskridt igennem som muligt – og uanset om der måske kun er tale om bagatelagtige forbedringer. Sådan er demokratiets arbejdsvilkår, og det har alle fremskridtsfolketingsmedlemmer til enhver tid accepteret – i handling som i tale.

På grund af det uforsvarlige tidspres, hvorunder SV-flertallet har gennemtrumfet forslagsbehandlingen, er det blevet lidt tilfældigt, hvilke ændringsforslag vi har kunnet nå at udforme, og hvilke vi simpelt hen ikke har haft tid til at få gennemarbejdet tilstrækkeligt, men det har naturligvis ikke afholdt os fra at gøre vort arbejde så godt, som magthaverne nu har villet give os mulighed for.

Fremskridtsfolk har altid haft den kvækerindstilling, at vi må arbejde på Jorden, selv om den igennem magtmisbrug gøres nok så gloende for os.

Nedenfor anføres nogle af de særlige grunde, som medfører, at det forstandige folketingsmedlem stemmer imod netop den pågældende afgiftsskærpelse:

Ad I (forslag til lov om ændring af lov om pensionsbeskatningsloven)

Regeringen har ikke evnet blot at antyde størrelsesordenen af den merskat, man får hjem, hvis forslaget vedtages. Men det er klart, at det er nogle – i forhold til statsbudgettet – bagatelagtige mikrobølber, som flyttes fra at blive beskattet om 2–3 år til at blive beskattet i 1979 og 1980.

Men for de enkelte borgere, som rammes, kan det være ubehageligt nok, og for branchen og for ligningsmyndighederne tilvejebringes usikkerhed ved, at man nu skal til at finde ud af nye nørklerier i den udviklede forsikringskatte Lovgivning.

Beværet, fejlrisikoen og merbureaukratiet i det praktiske liv overdøver således ganske og aldeles de småkravlsargumenter, der måtte være for forslaget. Dets eneste eksistensberettigelse er tilsyneladende, at socialdemokrater skal kunne dupere ukyndige vælgerforsamlinger med, at nu er vi begyndt på fradragssaneringen. Men socialdemokratiet har i forvejen i kraft af LO-tilskud, hersken over Danmarks Radio og embedsmandsapparatet så store særfordele i den politiske konkurrence, at folketinget ikke ved misbrug af lovgivningsbeføjelser bør give liste A-partiet endnu flere privilegier.

Ad II (forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter)

Olién er steget nok på grund af OPEC-sheikerne. Vi må protestere imod, at den igen skal stige på grund af SV-sheikerne.

Ad III (forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin)

Som samfundsforholdene er i Danmark i dag er det rent faktisk nødvendigt for hundredtusinder at køre i bil til og/eller i forbindelse med det daglige arbejde.

Afstande og andre forhold er vidt forskellige. Derfor rammer brændstofimportprisstig-